

Sygn. akt: VII U 1854/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca – SSO Grażyna Cichosz

Protokolant prot. sądowy Przemysław Ochal

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2015 roku w Lublinie

sprawy J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 4 lipca 2014 roku znak:(...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VII U 1854/14

UZASADNIENIE

J. K. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z dnia 7 lipca 2014 roku, którą odmówiono mu prawa do emerytury, ponieważ do 1 stycznia 1999 roku nie osiągnął on ani dwudziestopięcioletniego okresu ubezpieczenia, ani też piętnastoletniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Uzasadniając odwołanie ubezpieczony wskazywał, że do stażu ogólnego winien być zaliczony okres pracy w gospodarstwie rolnym żony w latach od 16 stycznia 1990 roku do 31 października 1992 roku, zaś do stażu pracy w warunkach szczególnych praca na stanowisku lakiernika (k. 2, wyjaśnienia wnioskodawcy k.12).

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując argumentację stanowiącą podstawę zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wnioskodawca urodził się (...). Bezsporne jest, że udowodnił 22 lata, 7miesiący i 14 dni okresów ubezpieczenia w tym 13 lat i 13 dni okresów pracy w warunkach szczególnych. Wnioskodawca w okresie od 16 stycznia 1990 roku do 31 października 1992 roku pracował w gospodarstwie rolnym żony, która nie opłacała składek KRUS albowiem składki na ubezpieczenie społeczne opłacała w ZUS w związku z zatrudnieniem na podstawie umowy o pracę. Wnioskodawca w okresie, który chce zaliczyć do stażu ogólnego także nie płacił składek w KRUS (niesporne). Poza okresem pracy w gospodarstwie rolnym żony z tytułu, której nie opłacano składek wnioskodawca przed organem rentowym jak również

przed Sądem Okręgowym nie wskazywał żadnych innych okresów, które w jego ocenie winny być zaliczone do stażu ogólnego.

W oparciu o wyżej przedstawiony stan faktyczny, który nie był sporny pomiędzy stronami, należy wskazać, iż okres pracy w gospodarstwie rolnym żony nie może być uznany za okres podlegający zaliczeniu do stażu ogólnego wymaganego do ustalenia prawa do emerytury albowiem za ten okres nie zostały uiszczone składki na ubezpieczenie społeczne w KRUS.

Należy wskazać, że przepis art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wskazuje, że okresem składkowym jest okres ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w przepisach składki.

W świetle wyżej ustalonego stanu faktycznego należy uznać, że okres pracy w gospodarstwie rolnym żony, nie może być uznany za staż ubezpieczeniowy, albowiem co wnioskodawca sam przyznał w wymienionym okresie nie były opłacane składki na ubezpieczenie społeczne.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 t. jedn. ze zm.), mężczyznom urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat oraz okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat. Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Obecnie nie obowiązuje już warunek rozwiązania stosunku pracy (art. 184 ust. 2 ustawy in. fine), aktualny w dniu wydania zaskarżonej decyzji.

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w art. 32 ust. 2 ustawy przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (art. 32 ust. 4 ustawy). Zgodnie z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Natomiast § 4 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W rozpoznawanej sprawie sporne było spełnienie przez ubezpieczonego zarówno warunku dwudziestopięcioletniego okresu zatrudnienia, jak i co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Jak wskazano powyżej, wnioskodawca nie wykazał w toku postępowania dowodowego, by spełnił wymóg 25 lat zatrudnienia. W tej sytuacji, biorąc pod uwagę, że wszystkie przesłanki warunkujące przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury ze względu na pracę w warunkach szczególnych muszą być spełnione łącznie, a niespełnienie którejs z nich wyłącza możliwość przyznania prawa do tego świadczenia, Sąd Okręgowy nie badał kwestii pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych.

W świetle powyższych rozważań trzeba uznać, że wnioskodawca nie spełnił przesłanek z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, warunkujących przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych, a zatem zaskarżona w niniejszej sprawie decyzja organu rentowego okazała się prawidłowa.

Mając powyższe uwagi na względzie, Sąd Okręgowy na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w wyroku.